

ПЕРЕДМОВА

Освіта – це стратегічний ресурс, важливий чинник соціально-економічного і культурного розвитку суспільства, поліпшення добробуту людей, забезпечення національних інтересів, зміцнення авторитету і конкурентоспроможності держави на міжнародній арені.

Об'єктивно освіта належить до вищих цінностей людини і суспільства: вона є передумовою їх якісного існування та розвитку. Саме у сфері освіти послідовно розвиваються здібності та формуються життєві прагнення всього населення. Чим вищий освітній рівень особистості, тим ширші її можливості для самореалізації та створення оптимальних умов життєдіяльності. Освічена особистість – це не лише її власне надбання, але й надбання держави і суспільства в цілому.

В усі часи провідні держави світу приділяли особливу увагу освіті, яка в різних соціально-економічних і соціокультурних умовах виконує соціальне замовлення на формування особистості визначеного типу. І в наш час всі вони зацікавлені в ефективному функціонуванні та всебічному розвитку своєї системи освіти, надаючи їй пріоритетне значення, незважаючи на те, що вона потребує значного підкріплення фінансовим, інформаційним, кадровим, правовим, науково-методичним забезпеченням. Керівництво системою освіти держава здійснює через державну освітню політику.

Державна освітня політика (далі – ДОП) – діяльність держави та її інститутів, органів місцевого самоврядування із законодавчого, навчально-методичного, науково-організаційного, кадрового, фінансового забезпечення функціонування й розвитку галузі освіти. Вона є складовою загальнодержавної політики, яка включає сукупність визначеної системи цілей, завдань, принципів, програм та основних напрямів діяльності органів управління освітою, спрямованих на організацію наукового-методичного і впроваджувального супроводу стратегії розвитку галузі.

В умовах участі України в європейських інтеграційних процесах, зокрема в Болонському процесі, цілком закономірною постала необхідність перебудови і вдосконалення системи державного управління вищою освітою зі спрямування української освіти на досягнення нею сучасного світового рівня, збільшення внеску в розвиток економіки, науки, освіти, культури країни й добробуту українського народу.

Сьогодні в Україні існує соціальне замовлення: до чого і як необхідно готувати майбутніх фахівців у сучасних соціально-економічних та політичних умовах, і що слід змінити в системі державної освітньої політики та державного управління вищою освітою України зокрема.